

Er zijn er die op zee varen.
Zij zien de werken van God,
ze zien zijn wonderen in het water.
God spreekt: en er steekt een storm op.
Die zwiëpt de golven omhoog.
Ze vliegen naar de hemel,
ploffen neer in de diepte.
Hun maag keert om van ellende.
Ze rollen en tuimelen,
alsof ze dronken zijn.
Al hun kennis over het varen
kunnen ze niet gebruiken.
In hun nood roepen ze tot God
en Hij verlost hen uit het gevaar:
Hij doet de storm zwijgen
en de golven leggen zich neer.
Ze zijn blij dat de zee weer kalm is
en God hen naar de haven leidt!
Ze danken God voor zijn trouw,
en voor wat Hij doet voor de mensen.
Ze loven en prijzen Hem!

Naar Psalm 107, 23-32

Op een dag stapte Jezus met zijn leerlingen in een boot.
Hij zei tegen hen:
'Laten we naar de overkant van het meer gaan.'
Ze staken van wal.
Tijdens de overtocht viel Jezus in slaap.
Toen barstte er op het meer een storm los.
De boot maakte water
en dreigde te zinken.
De leerlingen maakten Jezus wakker en riepen:
'Meester, Meester! Wij vergaan!'
Jezus stond op en bestrafte de wind en het woeste water.
Ze bedaarden, en het werd stil.
Toen zei Jezus:
'Waar is jullie vertrouwen?'
Met schrik en verbazing zeiden ze tegen elkaar:
'Wie is dat toch,
dat zelfs wind en water naar zijn bevelen luisteren?'

Naar het evangelie van Lucas 8, 22-25